

Januari 2010

DE SCHAKEL

**NEDERLANDSE INTERKERKELIJKE GEMEENTE
TE BENIDORM**

**kerkelijk centrum " HET ANKER "
Avda. Doctor Severo Ochoa 10
03503 Benidorm**

www.kerkinbenidorm.nl

2010

- Zondag 10 januari Ds. T.Prins
 ^{1e} collecte: Diaconie
 ^{2e} collecte: Exploitatie
Commissie van ontvangst: Klaas Visser en Hildegard Lanting
- Zondag 17 januari Ds. T.Prins
 ^{1e} collecte: Eredienst
 ^{2e} collecte: Exploitatie
Commissie van ontvangst: Klaas Visser en Emmie Korthof
- Zondag 24 januari Ds. T.Prins *Viering van het Heilig Avondmaal*
 ^{1e} collecte: Algarve pastoraat
 ^{2e} collecte: Exploitatie
Commissie van ontvangst: Klaas Visser en Alie Vos
- Zondag 31 januari Ds. T.Prins
 ^{1e} collecte: Eredienst
 ^{2e} collecte: Exploitatie
Commissie van ontvangst: Coen Oosterwijk en Herma van der Graaf
- Zondag 7 februari Ds. T.Prins
 ^{1e} collecte: Alanya
 ^{2e} collecte: Exploitatie
Commissie van ontvangst: Klaas Visser en Herma van der Graaf

Na afloop van de dienst is er gelegenheid om koffie te drinken.

Het ene gebed is het andere niet.

Bidden is onlosmakelijk verbonden met de christelijke eredienst. Het gebed, zowel het gemeenschappelijke als het persoonlijke, is kern van het geloofsleven. Om met de Heidelberger Catechismus te spreken: Het gebed is het voornaamste deel van de dankbaarheid. Net als het zingen van de liederen van de kerk (uit verleden en heden) en het overdenken van het Woord van God (al of niet aan de hand van een lezingenrooster) moeten de gebeden zorgvuldig worden voorbereid. De verschillende delen van een dienst hebben met elkaar te maken. Tussen prediking, liederen en gebeden bestaat vanzelfsprekend een relatie. Bij de voorbereiding van een dienst wordt daarover nagedacht. Door de predikant (al of niet in overleg met een werkgroep voor de liturgie). Dit geldt ook voor de gebeden. Over de verschillende gebedsmomenten schrijf ik iets. Het bidden in de kerkdienst is een gemeenschappelijk gebeuren. En daarom moeten we weten, dat het ene gebed niet het andere is.

De inhoud van een gebed is afhankelijk van de plaats in de viering. We kennen het *gebed van toenadering* (ook wel ‘drempelgebed’ genoemd) aan het begin, het *gebed om ontferming* (het kyrie-gebed), *het gebed van de zondag* (om de verlichting met de heilige Geest) en in het slotdeel van de viering *de dienst der gebeden*. Over deze gebedsmomenten in het kort iets. En een enkel voorbeeld daarbij.

Het gebed van toenadering

De ook wel gebruikte term ‘drempelgebed’ geeft al aan, dat we als gemeente een drempelmoment hebben van het gewone naar het bijzondere. We markeren de overgang van de wereld van alledag naar de ruimte van bezinning. Wij komen bijeen als gemeente, omdat de Heer ons samenroept. Het gebed van toenadering geeft de eerste woorden die wij spreken in de richting van God. De toon van het gebed is er één van verootmoediging, van het besef God nodig te hebben en van vreugde over de gezamenlijke ontmoeting voor het aangezicht van God.

2010

Twee voorbeelden:

1.

*Niet om te oordelen
zijt Gij gekomen, God,
maar om te zoeken wat verloren is,
om te bevrijden
wie in schuld en angst gevangen zijn,
om ons te redden
als ons hart ons aanklaagt.*

***Neem ons zal zoals wij hier aanwezig zijn
met heel dat zondige verleden van de wereld.***

...

*Gij zijt toch groter dan ons hart,
groter dan alle schuld.
Gij zijt de Schepper van een nieuwe toekomst,
een God van liefde tot in eeuwigheid.*

.

Amen

Bron: Dienstboek PKN

2.

*Die ons geroepen hebt,
nog altijd ons zoekt,
ons aanziet en wil kennen:*

Blijf naar ons vragen!

*Als wij niet horen,
vluchten in zwijgen, -
noem onze naam
noem ons uw geliefde:
Blijf naar ons vragen!*

*Die aan ons vasthoudt,
ons leven ten goede:
Sta ons voor ogen!*

Doe ons elkaar zien

2010

zoals Gij ons ziet:

Sta ons voor ogen!

Die ons geroepen hebt:

Hoor ons gebed.

Amen

Bron: Bij gelegenheid (1), Sytze de Vries

Het gebed om ontferming.

Eenmaal binnen in de beslotenheid van de kerk kunnen we de wereld niet achterlaten. Wij komen uit een samenleving, waarin zoveel gebeurt, dat vragen en verwarring oproept. Beelden van het journaal staan nog op ons netvlies, flarden van nieuws klinken nog in onze oren. Wij beseffen iets van wat Paulus schrijft: wij weten dat de hele schepping nog altijd als in barensweeën zucht en lijdt (Rom.8:22). Als gemeente van Christus mogen en willen we ons daarvan distanciëren. Het gaat om de wereld en de mensen die daarin wonen. Wij hebben geen oplossingen, geen antwoorden. Wij kunnen alleen maar plaatsvervangend voor de wereld tot God roepen. Wij benoemen de zorgen en roepen: Heer, ontferm U over ons!

Deze vorm van bidden kennen wij uit de bijbel. De psalmen staan er vol van. ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten ... (Ps. 22), Luid roep ik tot God, ik schreeuw het uit, luid roep ik tot God – dat Hij mij hoort (Ps. 77). In de evangeliën komen we de roep om ontferming eveneens tegen.

Nauw verbonden met het kyrië (ontferm U) is het ‘gloria’, dat we aansluitend zingen. De dichter van Ps. 22 roept om ontferming en tegelijkertijd prijst hij God: ‘U bent de heilige, die op Israëls lofzangen troont.’ Wij roepen uit onze nood tot Hem die we kennen als redder en overwinnaar. De klacht vanwege de nood kan niet zonder tegenstem.

De opbouw is dan ook: de noden worden genoemd en door heel de gemeente of alleen door de voorganger klinkt het ‘ontferm U, Heer’ gevolgd door een lofzang, meestal een psalm of een gezang.

Twee voorbeelden:

2010

1.

*Wij bidden U, Heer,
om ontferming
voor de wereld waarin wij leven.
Soms begrijpen wij daar niets meer van.*

*Er zijn zoveel mensen bang,
omdat er bij hen oorlog is.*

*Grote mensen
en kleine kinderen
hebben honger.*

*Overal weer
worden kinderen gepest.
Wij bidden U:
Heer, ontferm U.*

Bron: Dienstboek PKN.

2.

*Roepen wij God aan,
dat Hij naar ons zal omzien
en een nieuwe schepping voor ons gereed houdt:*

*Om al die mensen
die hopen op U
en de droom bewaren.*

*Om al wat leeft
en de adem wordt afgesneden,
om wie sterven
aan het leven
om wie wij verliezen
aan de dood,
laat de overmacht van Uw liefde
hen niet vergeten.
Wij bidden U:
Heer, ontferm U.*

Bron: Bij gelegenheid(1), Sytze de Vries.

2010

Gebed van de zondag/gebed bij de opening van het Woord.

Het tweede deel van de dienst wordt gevormd door de dienst van de verkondiging. Deze dienst bestaat uit de lezingen (Oude Testament, Evangelie, Brieven) en de uitleg er van. Hierbij hoort het gebed om de opening van het Woord. De lezingen zijn voorbereid, de uitleg is klaar. Nu moet het gebeuren, dat er communicatie tot stand komt; de Geest moet gaan waaien. Daarom bidden we.

Twee voorbeelden:

1.

God,

*U die ons op deze dag samenbrengt
om naar Uw Woord te horen
en U met hart en mond te aanbidden.*

Wij bidden U:

*kom met Uw Geest in ons midden
en zegen allen die U verwachten;
maak ons vrijmoedig
om U en onze naaste met een opgewekt hart te dienen.*

Zo bidden wij U

door Jezus Christus, onze Heer.

Amen.

Bron: Dienstboek PKN

2.

*Hoe vaak niet heeft Uw Woord
mensen rechtop gezet
en uit hun hopeloosheid
uitgeleid.*

Een licht op hun pas werd het.

*In de spiegel van Uw Woord
onthult Gij ook ons
ons ware gezicht.*

Bij U

*hervinden wij onszelf
en ontvangen wij*

2010

een lamp voor onze voet.

Dat wij

bij dit licht

zijn wat wij geloven,

doen wat wij horen

en worden wat wij zeggen.

Amen.

Bron: *Bij gelegenheid(1)*, Sytze de Vries

De dienst der gebeden.

Tot het derde deel van de dienst behoort de *dienst der gebeden*. Samen met de gaven, de heenzending en de zegen. De *dienst der gebeden* heeft een vaste structuur: dankzegging, voorbeden, stil gebed, Onze Vader.

In de **dankzegging** brengen we onze dank onder woorden voor het gegeven dat God tot ons gesproken heeft in de lezing en uitleg van de bijbel. Vaak wordt er kort voortgeborduurd op de boodschap voor die dag. (De dankzegging mag echter vooral geen voortzetting van de ‘preek’worden)

Voorbeden worden gedaan voor noden, die op de één of andere wijze in de prediking aan de orde zijn geweest. Daarnaast wordt er voorbede gedaan voor zeer concrete nood in de wereld, in het leven van de gemeente en in het bestaan van gemeenteleden. Er dient een zekere balans te zijn tussen bidden voor de wereld en voor de eigen gemeente.

De voorbede moet goed voorbereid worden. Voor wie of wat bidden wij? Noemen we (bij ziekte, rouw, geboorte en jubilea etc.) namen en waarom? Dat kan bij de inleiding op het gebed aan de gemeente worden gezegd. Anders lopen we het gevaar om van de dienst der gebeden een soort kerkelijk journaal te maken. Het gebed mag evenmin een dictaat aan God zijn. Wij doen God geen voorstel voor verhoring. Ook moeten we waken voor cliché’s. Berucht zijn de woorden: wij bidden u voor ‘alle beproefden en bedroefden’ en ‘voor allen die in hoogheid zijn gezeten’. Details over ziekten en zorgen van mensen zijn ongepast.

Gemeenteleden kunnen vragen voor voorbede doen voorafgaande aan de dienst. Dat kan rechtsstreeks of via een voorbedenboek bij de ingang van de kerkuime.

2010

Een **moment van stilte** kan worden gebruikt om eigen voorbeden te doen of als een moment van rust en inkeer. Zulke momenten zijn vaak schaars. Er moet dan ook wel een ruim moment van stilte zijn.

Het **gebed des Heren** is het eigenlijke gebed, dat ons door de Heer zelf geleerd is en dat ons over alle grenzen heen verbindt met heel de kerk.

Een voorbeeld:

- *dankzegging*

Heer, onze God,

U danken wij.

Om Jezus Christus, uw Zoon

...

Daarom bidden wij U:

...

In stilte bidden wij

...

Zo bidden wij allen tezamen:

Onze Vader

...

Slotopmerkingen.

Het bovenstaande wil helpen om de gebeden in de eredienst goed te verzorgen. Natuurlijk hoeft het niet zo volgens de letter.

Mensen aan wie de dienst der gebeden wordt opgedragen bereiden zich goed voor en kunnen gebruik maken van allerlei geschreven materiaal en gebedsteksten.

Een tegenstelling maken tussen het gebruik maken van (door anderen) geschreven gebedsteksten en het zogenaamde vrije gebed is niet eerlijk. Het vrije gebed kan bol staan van cliché's en nietszeggende volzinnen. Belangrijk is dat de gebeden zorgvuldig worden voorbereid en met hart en ziel gebeden.

Ties J Prins

2010

Uit de Gemeente

Deze belangrijke rubriek is gewijd aan het wel en wee van diverse gemeenteleden uit onze eigen kerk. Juist het weten van de noden en zorgen van elkaar, maar ook van de blijde gebeurtenissen, stelt ons in de gelegenheid om voor die ander via ons gebed bij God hulp te vragen of Hem te bedanken. Dat maakt ons pas een hechte gemeenschap, die op elkaar is betrokken en aangewezen. Wij zijn immers geen individuele gelovigen, die alleen een relatie met God en Jezus zoeken, maar een deel van de gemeente van Christus. Dat wil zeggen open staan voor elkaar en meeleven en meebidden met de ander. Pas dan geven we inhoud aan het Grote Gebod!

Op dit moment bevinden er zich geen mensen van onze gemeente in het ziekenhuis. **Emmie Korthof** is voor een kleine operatie aan haar rechtersvoet kort opgenomen geweest in Clinica Benidorm. De ingreep is bijzonder geslaagd en uitermate blij, dankbaar en....lopend heeft Emmie het ziekenhuis kunnen verlaten.

Wij ontvingen bericht van overlijden van **Anna Aleida van der Vegt – Broman**, echtgenote van Gerardus van der Vegt. Zij overleed op 7 december en werd na een herdenkingsdienst in de Grote Kerk van Dalfsen op 12 december begraven op de Algemene Begraafplaats in dezelfde gemeente. Ze is bijna 86 jaar geworden. In het verleden leefde dit echtpaar mee met onze gemeente. We vragen voor de familie Gods zegen en nabijheid om dit verlies te dragen.

Over **Peter van der Spek** moeten we u helaas melden, dat de uitvoerige onderzoeken nog steeds aan de gang zijn. Hij schrijft daar zelf over (mail van 15/12): *Er is een TC-scan gemaakt van mijn buik en onder mijn armen (klieren). Kennelijk was dat niet erg duidelijk, want er volgde daarna een petscan, vanwege vage schaduwen onder mijn armen. Ik schijn erg kleine klieren te hebben, dus is er overleg geweest met de chirurg, radioloog en internist en die vonden het beter eerst puncties te doen in de lies*

2010

en dat is nu gebeurd. Donderdag 22 december krijgen we daar de uitslag van. Op 30 december schreef hij: Ik ben vandaag bij de chirurg geweest, vanwege de afspraak voor de operatie. Er moet toch een klier verwijderd worden. Niet onder de oksels maar in de lies en dat gebeurt op 7 januari. Wij wensen Peter en Hanneke heel veel sterkte toe en vooral Gods hulp en liefde dit slopende ziekteproces tot een goed einde te laten komen.

In de decemberuitgave van de Schakel hebben we u verteld over het plotselinge vertrek van **Lenie Schalk** en haar man Piet naar Nederland i.v.m. het verwijderen van een cyste in haar buikholte. Lenie meldde me zojuist, dat de cyste via een kijkoperatie is verwijderd. Zij voelt zich prima en is weer in staat zonder krukken te lopen. Beiden komen nog niet terug naar Spanje, omdat een kleindochter van hen gaat trouwen op 14 februari a.s.. En dat wil je als opa en oma natuurlijk niet missen. Maar daarna hopen we ze weer snel te ontmoeten bij ons in de gemeente.

Wanneer u een volgende keer iets te melden heeft voor deze rubriek, wilt u mij dat dan even doorgeven.

Kees van Duijn

“Ds. Párraga”.

Een paar weken geleden (in het vorige jaar alweer!) werd er in onze zondagse kerkdienst gecollecteerd voor “ds. Párraga”. Veel van onze bezoekers weten om wie (en wat) het gaat , maar sommigen zullen dit wellicht niet weten, daarom eerst maar een korte verklaring:

José Párraga Rovira was ooit een gastarbeider in Nederland (in de textielindustrie). Hij kreeg daar door kerkelijke contacten de gelegenheid om een bijbelschool te volgen en werkte met de opgedane kennis onder Spaanstalige collega's op het werk.

Enkele jaren later is hij met een groep Spaanse gastarbeiders naar Australië vertrokken om daar te werken als geestelijk verzorger. Enkele van zijn kinderen zijn daar geboren. Tenslotte keerde hij met zijn familie weer terug naar zijn vaderland en

2010

vestigde zich in zijn geboortestreek, de autonome provincie Murcia. Hij begon daar als zelfstandig evangelist met werk onder voornamelijk armen: zigeuners, legale en illegale immigranten uit Zuid Amerika, maar ook Spanjaarden. Hij kocht een oud gebouw in Sangonera la Seca, een plaatsje ongeveer 20 km. ten zuiden van Murcia stad. Het is met dit bouwproject dat onze gemeente (toen nog NEGB, het was eind tachtiger jaren) hem begon te ondersteunen, eerst met de bouw van zijn kerk, maar later ook op andere wijze.

Helaas werd ds. Párraga in het begin van het vorige jaar (2009) door een ernstig herseninfarct getroffen: hij verloor zijn spraakvermogen en de controle over zijn handen. Kan ook niet meer lopen en schrijven De communicatie is daardoor zeer moeilijk geworden. Zijn gehoor is echter nog in orde ! Zijn taken zijn overgenomen door zijn twee zonen.

Hoe staat het er nu voor ?

De officiële naam van de gemeente is “Iglesia Evangelica Cristiana de Murcia”.

In december ontvingen wij op verzoek van de kerkenraad een samenvatting van de stand van zaken. Hieronder volgt een vertaling van wat José’s zoon, Ismael Párraga, zelf nu een “echte” dominee (zijn opleiding was in Engeland) ons schreef:

Aan: de kerkenraad van de Iglesia Evangelica Holandesa en Benidorm.

Van: Ismael Párraga.

Het spijt me dat het even duurde voordat ik kon voldoen aan uw verzoek om inlichtingen, maar mijn vader is ernstig ziek opgenomen in het hospitaal, wij kwamen niet toe aan een spoedig antwoord.

Wij komen samen in Sangonera la Seca (Murcia), onze voornaamste kerk. We noemen het onze moederkerk omdat het de eerste was die mijn vader, pastor José Párraga, begon in 1985. Het adres is: C/Muñoz Barberan 13, Sangonera la Seca , 30385 Murcia.

2010

In deze gemeente hebben we ongeveer 250 leden die gedoopt zijn en voortdurend deelnemen in het kerkenwerk. In de zondagavond samenkomsten zijn er tot wel 300 bezoekers.

De tweede gemeente die mijn vader vormde is in Mula, en staat aan de Carretera de Mula aldaar. Mula is een erg armelijke plattelands plaats, meer in het midden-westen van de provincie Murcia. We hebben hier nog maar kortgeleden een nieuw gebouw in gebruik genomen waarin voor 200 mensen plaats is. We hebben hier nu 40 leden, maar er komen zo'n 60 mensen in de kerk op zondag. Ouderling Eusebio Perona Nicolas staat aan het hoofd van deze kerk.

De derde kerk staat in een grote, welvarende plaats, Alhama de Murcia, adres: C/Brasil s/n, Alhama de Murcia.

De stad heeft meer dan 50.000 inwoners en deze gemeente is wonderbaarlijk snel gegroeid. Er zijn al meer dan 100 bezoekers op de zondagmorgens.

De inkomsten van onze Iglesia bestaan nu geheel uit giften, tienden en collecten in de diensten en behalve mijn vader ontvangt niemand anders een kostenvergoeding.

De kerkenraad bestaat uit 4 ouderlingen, 6 diakenen en 2 jeugdleiders. Deze mannen en vrouwen vormen de leiding van de kerk en verzorgen alle zaken zoals problemen, situaties, preekbeurten en dergelijke. Mijn vader wordt nog steeds behandeld voor het hersenletsel dat hij opliep, alsmede voor de prostaatanker waaraan hij al 15 jaar lijdt.

We doen ons best om de kerken verenigd en enthousiast te houden in het werk van God en de visie die wij ontvingen van mijn vader om een gemeente te stichten in elke plaats in de provincie waar er nog geen is.

We hebben (in Sangonera) ook een stuk land waar we elke zomer grote kampen leiden voor meer dan 100 jongeren.

U en ook uw kerkenraad is welkom voor een bezoek. Als u kunt komen op een zondagmorgen in het nieuwe jaar kunnen we Alhama bezoeken en na de lunch naar Sangonera gaan en daar ook het kampeerveld zien en leden van onze kerkenraad spreken.

Dank voor uw gebeden en ondersteuning.

“In the love of God”, Ismael Párraga.

16 december 2009

Zojuist bereikte ons het bericht van Ismael Párraga, dat zijn vader Jose Párraga afgelopen donderdagavond (oudejaarsdag) - ik citeer: "in vrede en zonder pijn" is overleden.

In memoriam Jan van der Meer

In de nacht van zondag 25 oktober is Jan van der Meer overleden, (Camping Cap Blanche) in de leeftijd van 72 jaar. Hij werd geboren op 19 april 1937. Op zijn overlijdensbericht staat een foto van zijn Vito. Met daarachter de caravan, waarmee hij de laatste jaren, samen met zijn vrouw Jos, zoveel tijd aan de Spaanse Costa Blanca doorbracht. Tot mei van dit jaar reed hij ook nog op de vrachtwagen. Zo was hij ook ooit begonnen. Daarna had de familie van der Meer een taxibedrijf, een begrip in 's-Gravenzande. Bijna 53 jaar geleden trouwden Jan van der Meer en Jos Reinders. Vijf dochters werden geboren, vaders "trots": Jolien, Nелie, Jose, Jannette en Ada. De schoonzonen kwamen vanzelf. Met de kleinkinderen en de twee achterkleinkinderen staan er 30 namen op het overlijdensbericht. Als "pater familias" genoot Jan ervan als de familie samen was. In mei van dit jaar begonnen de gezondheidsproblemen. In augustus kreeg hij last met lezen. Ook mailen, schrijven en spreken gingen steeds moeizamer. Toch zijn Jan en Jos nog naar Canada gegaan om het huwelijk van hun kleinzoon mee te maken. Dat was een bijzondere ervaring. Maar tegelijk namen Nелie en haar gezin daar al een beetje afscheid van Pa. Ook Jan zelf was al langer bezig met afscheid nemen. Nog maar kort voor zijn sterven werd de ernst van de situatie duidelijk. Hij bleek heel erg ziek te zijn. Moeilijke beslissingen moesten worden genomen. Maar Jan deed het, in overleg met Jos en de kinderen, heel weloverwogen. Kernachtig wist hij 't te verwoorden: "t Is goed zo." En: Als God me roept, dan ga ik." Jan gaf het stuur uit handen. En aan welke verre kust Gods hand hem brengen zou, hij zou zich laten leiden in vertrouwen, in geloof. En hij was alleen maar dankbaar. Tranen van verdriet duidde hij vooral aan, als tranen van geluk. We hebben hem bewonderd om zijn kracht en openhartigheid. Zondag in alle vroegte is Jan plotseling heengegaan. Dat overviel ons allen, maar doet ons ook beseffen

2010

welk mogelijk lijden hem bespaard is gebleven. In de dienst van woord en gebed op vrijdag 30 oktober stond de trouwtekst van Jan en Jos centraal Psalm 119:105 “uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad”. De kleinkinderen hebben het gelijknamige lied in de dienst gezongen. De Psalm prijst gelukkig wie Gods richtlijnen volgen. Er is een volmaakte weg, zegt de Psalm. Geen mens is volmaakt, maar wie deze weg zoeken met heel hun hart worden gelukkig geprezen. Jan van der Meer heeft deze weg willen wijzen en willen gaan, met vallen en opstaan, maar oprecht.

Wij willen als familie een ieder bedanken. De tijd na Jan en onze Pa zijn overlijden is heel waardevol geworden door alle hartverwarmende reacties zoals kaarten, bezoeken, mails, telefoontjes en gewoon de verhalen die over Jan en onze Pa werden opgehaald en verteld. Mede daardoor zijn deze verdrietige dagen heel bijzonder geworden met een lach en een traan!

Hieruit blijkt dat jullie Jan en onze Pa hebben leren kennen en waarderen als de mens die hij was en voor ons zal blijven. Dit heeft ons heel goed gedaan!

Jos van der Meer
Jolien, Nelie, Jose, Jannette, Ada en partners.

BAZAAR

Let op!!! de kans om van uw oude spullen af te komen.

In februari zal er weer een bazaar worden gehouden in het kerkelijk centrum “Het Anker”.

In de komende weken kunt u op iedere woensdag en vrijdag morgen uw kleine spullen inleveren voor de bazaar..

2010

Wij hopen dat u allen komt op de bazaar die gehouden wordt op **20 februari, noteer deze datum alvast in uw agenda.**

de bazaarcommissie.

Uitgelicht.....

Deze rubriek treft u in elke nieuwe uitgave van de Schakel aan. Het is in dit terugkerende artikel de bedoeling een vrijwilliger of vrijwilligers van onze kerkgemeenschap even in het zonnetje te zetten, vanwege een vaste klus, die hij of zij al jaren vervult, vaak zonder dat de meeste van onze gemeenteleden daarvan op de hoogte zijn. Een schouderklopje is hierbij zeker op zijn plaats. Vandaar uitgelicht.....

Mijn tweede interview binnen een paar dagen tijd ga ik afnemen in La Nucia bij Willeke Hollemans. Ik ben wat gehaast. Voor we eind november naar Nederland vertrekken moet ik nog een paar klussen regelen, waaronder dit gesprek. Dick en Willeke ontvangen me hartelijk in hun gezellige huis.

De kachel brandt en de koffie staat klaar. Ze komen net thuis van hun wekelijkse computerles. Als we met het interview beginnen, schuiven we aan de eettafel. Dick trekt zich wat terug, zorgt voor een tweede bakkie en Willeke vertelt: *Ik ben nu ongeveer 20 jaar met Dick samen. Een heerlijke tijd. Maar daarvoor heb ik het heel*

2010

moelijk gehad, want mijn eerste man overleed met 54 jaar aan een hartverlamming. Niet te geloven hoor, want hij was nooit ziek en zo ineens was hij weg. Ik ben toen 4 jaar alleen geweest en heb vrij snel daarna hulp gezocht. Om niet in een gat te vallen, ging ik op zoek naar afleiding. Andere dingen doen, zoals helpen in een bejaardenhuis, waarbij ik echt voor alles in was. Daar hielp ik mee de wekelijkse bingoavond te organiseren. In het plaatselijke buurthuis gaf ik les in glas graveren, tekenen en schilderen. Zo vulde ik mijn tijd op en nam ik mijzelf onder handen. En aan het eind van de dag was dan mijn accu leeg. Was ik doodmoe en dus ook niet meer in staat te piekeren. Het klinkt misschien wat overdreven, maar deze zaken deed ik vanuit mijn geloof en ik had daarbij ook het gevoel, dat ik door God werd gesteund en gestuurd. Anderen helpen, hielp mij bij de verwerking van mijn problemen. Via een vriendin ontmoette ik Dick en het contact met hem groeide langzaam maar zeker uit tot een hechte relatie. De hulp aan anderen bouwde ik enigszins af, maar ik bleef me inzetten voor kwetsbare mensen. Zo ging ik vaak mee met busreizen voor alleenstaanden en knoopte regelmatig onderweg met deze en gene een gesprekje aan. Bij een reünie van zo'n reis werd ik met een boeket bloemen bedankt voor mijn inzet en spontaniteit.....Ik kwam uit een gezin met vier meiden en mijn ouders hebben ons de zorg voor onze naaste met de paplepel ingegoten. Mijn moeder zei regelmatig tegen ons: Je moet je altijd afvragen Wat heeft een ander aan mijn leven? En vader kwam af en toe bij zijn vrouw melden: Kook wat extra, want die familie heeft het heel moeilijk. En dan hadden we gewoon een heel gezin er bij met eten. Mee lachen met de groep om er bij te horen, deed ik nooit. Meegekregen bij mijn opvoeding. Pas toen ik een arm om mij heen kreeg van mensen uit onze kerk, kwam het verdriet los. Dat had ik steeds tegengehouden en me opgelegd het te onderdrukken. Mijn eerste kennismaking met de kerk in Benidorm verliep nogal stroef. Na de kerkdienst in Cervantes ging Dick koffie halen en intussen vroeg ik aan mensen of ik bij ze aan het tafeltje mocht komen zitten. Het klikte niet. We voelden ons teveel. Maar de tweede zondag ontmoette ik bij het koffiedrinken Corrie van de Kolk. Heerlijk mee gepraat. Of ik thuiskwam. Zij gingen eten met

2010

elkaar en na overleg met Gert Voorneveld konden wij mee. Na verloop van tijd stopte Gert met deze door hem en Biene georganiseerde gezamenlijke maaltijd en Dick en ik hebben dat toen overgenomen. We doen dat nu een dikke tien jaar. Ik heb een soort logboekje in gebruik genomen, waarin mensen hun reacties kunnen schrijven, maar ook suggesties kunnen doen en andere gedachten kwijt kunnen. Er staan hele leuke bijdragen van enthousiaste deelnemers in. Elke zondag organiseren we dit soort gezamenlijke maaltijden. Dick zorgt voor het vervoer en rekent samen met een andere deelnemer af met de restauranteigenaar. Vroeger beschikten heel weinig mensen over vervoer en moest Dick soms drie tot vier keer heen en weer rijden. Afgelopen zondag ook. Kregen we nota bene een bekeuring toen we iemand terug wilden brengen naar Benidorm. Aanvankelijk gaven heel veel alleenstaanden zich voor de maaltijd bij ons op, later meldden zich ook echtparen. Dick en ik proberen steeds een ander restaurant te kiezen. Soms krijgen we een tip, maar we gaan dat altijd even checken: Is er genoeg parkeerruimte? Is de eetgelegenheid rookvrij? We gaan voor goed eten voor een redelijke prijs van rond de 11€. We dingen nooit af, want dat gaat altijd ten koste van de kwaliteit van het eten. Uiteraard zitten we ook regelmatig bij de Chinees. Dan ben je hooguit 7€ kwijt en het is perfect verzorgd. Andere ideeën en voorstellen zijn welkom, maar worden kritisch gewikt en gewogen. Met Klaas en Martje Visser en Hilbert en Sietske Calkhoven gaan we dan soms in zo'n restaurant eerst “voorproeven”. Uiteraard op onze eigen kosten. Ik onderbreek Willeke om onze eigen ervaringen in dit verband kort weer te geven. In 2003 kwamen Margo en ik voor het eerst in deze gemeente. We waren in Hoevelaken altijd trouwe kerkgangers en hadden vooral voor een woonplek in de buurt van Benidorm gekozen om elke zondag fijn naar de kerk te kunnen. Op de eerste de beste zondag werden we tijdens het koffiedrinken na afloop van de dienst door jou aangesproken. Je vroeg ons of we als nieuwkomers zin hadden mee te gaan om ergens in de buurt samen met een aantal andere gemeenteleden te gaan eten. We waren stomverbaasd. Wat een meeleven, wat een welkom. We zullen dat echt nooit vergeten. Willeke: Is dat echt zo gegaan? Ik

2010

ben dat een beetje kwijt hoor. We zien zoveel gezichten. Ja het omkijken naar mijn naaste hoort een beetje bij me. Dick is ook heel gastvrij en zo samen houden we dit nog wel een poosje vol. Ik ben nu 76, maar als ik weer aan het regelen en organiseren ben, voel ik me nog lekker jong en goed in mijn vel zitten. Nog even terug naar de praktijk. Soms kunnen we met zo'n grote groep pas wat later terecht in het uitgezochte restaurant. Dan moeten we de tussentijd opvullen. Vaak blijven we dan wat langer hangen in Patricia, maar een aantal keren namen we de groep mee naar huis en schonken daar alvast een drankje in. Heerlijk voel ik me dan. Bij de maaltijd vraag ik Gods zegen en hulp over ons allen. Vroeger kookten we met Kerst voor een grote groep alleenstaanden. En lekkere dingen hoor. Garnalen, kalkoen, cocktails. Dat hebben we jaren volgehouden. Ook vierden we met deze groep het Sinterklaasfeest. Dan werden er voor elkaar surprises gemaakt van maximaal 100 pesetas. Lachen hoor. Hoe lang we dit nog blijven doen? Nou, zolang er nog vraag naar is, lijkt ons. Aan het eind van dit intensieve gesprek, spreek ik mijn verbazing en bewondering uit voor de persoonlijke inzet, werklust en enthousiasme, die Willeke en Dick iedere week voor zo velen ontplooiën. Voor mij is deze niet aflatende naastenliefde een voorbeeld voor velen. Complimenten. Tenslotte leg ik Willeke vast op de gevoelige plaat ter verluchting van dit artikel. Niet omdat men Willeke niet zou kennen, maar gewoon omdat we hebben afgesproken iedereen te fotograferen, die wordt Uitgelicht. Een dag na het interview meldt Willeke zich weer. Ik ben nog iets heel belangrijks vergeten. Immers een kleine zeven jaar geleden ben ik in onze kerk in Benidorm gedoopt door ds. Bob van der Steen. Kees van der Have was toen voorzitter. Deze gebeurtenis heeft mij enorm gesterkt in mijn persoonlijke geloofsbeleving. En om het allemaal compleet te maken: Dick en ik zijn in 2000 in Nederland met elkaar in het huwelijk getreden. Deze voor ons zeer belangrijke gebeurtenissen wilde ik nog even noemen, ter aanvulling op ons gesprek.

Kees van Duijn

Kerkelijk Bureau

Overleden:

Mw. A. A. van der Vegt-Breman op 7 december 2009

Een tijd van komen en een tijd van gaan

En zo geldt dit dus ook voor Petra, Jan, Laurence, Jurjen en Marissa. Na voor Jan een periode van 2 jaar werken in Spanje en voor ons allen een periode van ruim 1 ½ jaar wonen, komt er een einde aan het avontuur in Spanje. Al vanaf het begin was het duidelijk, dat het bedrijf waarvoor wij naar Spanje gekomen waren, in grote moeilijkheden verkeerde. De enige oplossing was reorganiseren en dit is dan ook naar tevredenheid afgerond. Aangezien het bedrijf in zijn afgeslankte vorm door zal gaan heeft de werkgever aan Jan gevraagd om terug te komen naar Nederland en zich daar verder in te zetten voor zijn huidige werkgever.

Zakelijk gezien is het vrij logisch, dat dit soort dingen gebeurt en zijn wij realistisch genoeg en kunnen wij hierin goed schakelen. Maar de impact voor ons als gezin is groot, vijf personen die de koffers gepakt hadden om zich wellicht voor goed te vestigen in Spanje moeten wederom een grote verandering ondergaan. Zo is er dus ook, tot onze spijt, ook voor ons een tijd van komen en een tijd van gaan. Daarom zal zondag 31 januari de laatste zondag zijn, dat wij in uw midden zijn om vervolgens onze spullen te pakken en terug te keren naar Nederland.

Terugkijkend naar de afgelopen periode zijn wij ontzettend blij met de ervaring die wij hebben opgedaan. Het leven tussen de Spanjaarden, het klimaat, de cultuur, de Spaanse keuken, ons huis in Mutxamel enz. het was heerlijk. Maar vooral bijzonder was het samen zijn met de gemeente hier in Benidorm, een periode om

2010

nooit te vergeten en daar zijn wij God dankbaar voor. Vanaf het eerste moment hebben wij ons volledig opgenomen gevoeld en hebben wij een warme gemeenschap, zorg, liefde, aandacht, opbouw, ruimte en een saamhorigheid in het dienen van onze Heer ervaren, die wij nog nooit eerder op deze manier ervaren hadden. Interkerkelijke Gemeente zijn heeft voor ons veel positieve kanten, niet in hokjes denken, niet een ander veroordelen omdat er anders gedacht wordt, met zoveel verschillende richtingen samen willen komen tot lof van onze Heer. Predikanten uit verschillende kerken met verschillende stijlen, maar voor ons iedere keer weer tot opbouw van ons geloof en zo kunnen wij nog wel even door gaan met positieve ervaringen over onze periode hier.

Wij willen iedereen bedanken voor zijn of haar bijdrage aan onze fijne herinneringen, u was het die ons een onvergetelijke tijd heeft bezorgd. Ook zijn wij dankbaar voor de dingen die wij mochten en konden doen, voor een ieder van ons was er wel in meerdere of mindere mate een rol en dat was fijn. En als je zoveel krijgt als u ons gegeven hebt is het ook erg gemakkelijk om je energie en gaven die God je geeft in te zetten voor Zijn werk. Dit gold voor ons voor Zijn gemeente hier, maar zal ook zeker gelden voor de toekomst waar ook in deze wereld dat Hij wil dat wij Hem zullen dienen. Wij zijn dan ook vol verwachting waar onze weg naar toe gaat en wat wij nog voor dingen op deze weg gaan tegenkomen en wat wij nog mogen gaan doen als kinderen van Hem.

Een tijd van komen en een tijd van gaan. Nu is het zo dat wij niet ongemerkt zijn gekomen en ons verblijf hier ook niet ongemerkt voorbij is gegaan, maar als afsluiting van onze periode hier willen wij zeker niet ongemerkt vertrekken. Daarom willen wij langs deze weg iedereen uitnodigen, die het leuk vindt om op **zondag 31 januari** na de dienst bij ons thuis een vaarwel drankje te komen drinken. Ons adres is C/Casiopea 3 in Mutxamel, wij zullen een routebeschrijving op het prikbord in de koffiekamer hangen.

2010

Fam. J.Bouman
Zilverreiger 33
3831 GB Leusden.
Tel. Nog niet bekend
Mail. petrabouman@live.nl

Programma Zulluwus 2009-2010

19 januari 2010	Safaripark Aitana
9 februari 2010	Bloesemtocht
9 maart 2010	4 daagse reis naar Barcelona
?????	Passiespelen
19 juni 2010	Reünie te Elburg

Programma Zulluwus reünie 2010 te Elburg

10.00	uur	Ontvangst in Partycentrum De Haas.
11.00-12.00	uur	Bezichtiging van de Grote St. Nicolaaskerk
12.00-12.30	uur	Half uurtje zingen
12.30-13.00	uur	Stadswandeling (korte 15 of lange 30 minuten)
13.00	uur	Boottocht vanuit de haven van Elburg.
15.00	uur	Barbecuebuffet/dessertbuffet

De dag zal worden afgesloten door één van onze Benidorm predikanten.

De kosten voor deze dag bedragen € 39,00 p.p.

2010

Kerkelijke activiteiten: vanaf half oktober tot half april.

Zangkoor	woensdag	Van	10.00 tot 12.00 uur
Schildercursus	woensdag	Van	13.00 tot 15.00 uur
Handwerkclub	woensdag	Van	13.00 tot 15.00 uur
Bijbelstudie	woensdag	Van	15.30 tot 16.30 uur
Inloopochtend	vrijdag	Van	10.00 tot 12.00 uur

Collecte overzicht 4e kwartaal 2009

Datum	doel	1e collecte	2e collecte	aantal bezoekers
4-okt-09	Eredienst	€ 192,09	€ 174,00	116
11-okt-09	Alanya	€ 484,01	€ 242,25	171
18-okt-09	Eredienst	€ 259,20	€ 232,04	191
24-okt-09	Diaconie	€ 301,26	€ 314,44	205
1-nov-09	Algarve	€ 298,56	€ 280,69	197
8-nov-09	Diaconie	€ 327,68	€ 290,71	201
15-nov-09	Eredienst	€ 330,48	€ 318,27	222
22-nov-09	Nepal	€ 355,95	€ 325,40	215
29-nov-09	Eredienst	€ 287,53	€ 232,16	192
6-dec-09	Pst.Parraga	€ 253,30	€ 178,62	192
13-dec-09	Eredienst	€ 197,39	€ 165,55	180
20-dec-09	Diaconie	€ 155,03	€ 151,86	147
25-dec-09	Alanya	€ 243,01	€ 208,52	199
27-dec-09	Eredienst	€ 117,53	€ 101,50	106
december	offerkist	€ 336,52		

2010

Van de redactie

De volgende Schakel zal uitkomen op zondag 7 februari 2010.
Kopij kunt u vóór 1 februari aanleveren per email, of afgeven aan
Kees van Duijn

Kerkelijk Centrum “ het Anker “		966 809 201
Pastorie	Predikant	966 865 977
Kerkenraad	Henk Bouman	ouderling 690 819 214
	Kees van Duijn	ouderling 965 846 638
	Kees van der Graaf	diaken 965 848 186
	Imy van den Hoorn	diaken 965 846 529
	Wim van Eck	diaken met bijzondere opdracht
	Kid Verloop	ouderling met bijz. opdracht
Pastoraal team	Jan Lanting	voorzitter 965 873 108
Cie. Van ontvangst	Emmie Korthof	649 002 029
Kerkelijk Bureau	Liesbeth Boekhout	vrijdagochtend 966 809 201
	Pieter Doeve	vervanger
Koster	Gabriël Ruijsenaars	966 882 865
Organisten	Gerard van der Laan	655 785 335
	Mathijs Mijnders	965 565 247
Geluidsinstallatie	Pieter Faber	965 970 001
Vervoer	Indien u vervoer nodig heeft, neemt u dan na 20.00 uur contact op met Pieter Faber	965 970 001
Financiën	Vrijwillige bijdragen:	
	Spanje: La Caixa nr. 2100 4453 8802 0001 3092 Tnv. Iglesia Evangelica Holandesa en Benidorm Alfaz del Pi	
	Nederland: Giro nr. 4499449 T.n.v. Nederlandse Evangelische Gemeente te Benidorm	
Redactie de Schakel	Petra Bouman	965 955 569
Eindredacteur	Kees van Duijn	965 846 638

2010

Abonnement

Giro 4499449, t.n.v. Nederlandse Evangelische
Gemeente te Benidorm, " De Schakel "

Abonnementsgeld 10,00 euro per jaar

NEGB

Reg. nr. 3034-SE/D C.I.F.nr. Q 0300385 B.